

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ"ו, פקודי א' – פקודי: מנין או מינוי

אלה פקודי: בפרשה זו נמנו כל משקלי נדבת המשכן, לקסף ולזהב ולנחשת, ונמנו כל פליו לכל עבודתו:
עבדת הלויים: פקודי המשכן וכליו היא עבודה המסורה ללויים במדבר – לשאת ולהוריד ולהקים, איש איש למשאו המפקד עליו, כמו שאמור בפ' נשא:

	הרש"י	הדיוקים	הביאור
1			נקודת הביאור: לרש"י קשה תיבת "אלה" שמסמל התחלת ענין חדש, והרי פקודי הוא המשך וקשור לפ' ויקהל, וא"כ למה לא כתב "ואלה"? ולכן מפ' רש"י שמדובר על מנין הכלים ועל המינויים שהוא ענין חדש, כדלקמן.
2	אלה פקודי: בפרשה זו	הדגשה זו ל"ל (ואת"ל שהוא מצד ההפסק של כמה פסוקים, הו"ל להתחיל עם הפי' מנין ואז להוסיף "האמור בפרשה")?	תוכן פ' ויקהל הוא הכנות לעשי' ועשיית המשכן, ובפ' זו מתחיל ענין חדש, והוא המינויים ותפקידים של המשכן, "נמנו וכו' ונמנו כו'" (וכדלקמן 3 שהפי' בנמנו הוא מל' מינוי).
3	נמנו	נראה שיש ב' מינונים (נדבות המשכן, והכלים), מהו ההכרח בזה (ובפרט שפ' בגדי כהנים מפסיק בין ב' המינונים)?	אף שבפשטות פי' תיבת נמנו הוא מנין, א"א לפרש כן, שהרי פקודי מל' מנין אין פי' פעולת המנין (Counting) אלא סכום הסך-הכל (Sum-Total), וזה לא שייך לומר על מנין הכלים שהכתוב מונה אותם ואינו מסכם הס"ה, וא"כ כשרש"י אומר נמנו כוונתו מל' מינוי ותפקיד.
4	כל משקלי נדבת המשכן,	למאי נפק"מ ההדגשה "כל משקלי"?	ולכן כשאומר שמנו "כל" משקלי נדבת המשכן, אין כוונתו שמשה מסר הסך-הכל מכל הנדבות כדי להוציא א"ע מהחשד וכיו"ב, אלא רק שמשה מונה והולך כל הנדבות, (ע"ד המנין דהכלים כדלקמן 8), ותכלית המנין הזה הוא להראות שמשה הוא הממונה והבעה"ב על המשכן ^(א) , ואכן כל הנדבות הביאו לו.
5	משקלי	ובפרט שבתב"ע כתב משקלון וסכומהון, ורש"י כ' משקלי ולא סכומים?	ולכן מוסיף רש"י משקלי, ולא וסכומיהם כבתרגום יב"ע, שלרש"י העיקר הוא המשקלים אבל לא הסך-הכל ^(א) .
6	לקסף	בכתוב לא מסופר מה שעשו עם שאר הכסף? ועם שאר המינים שנתנדבו? ועם ה"והותר"?	לפי הנ"ל שהעיקר הוא המינוי, וכל המנין הוא להראות שמשה הוא הממונה והבעה"ב (ולא כדי להוציא א"ע מהחשד), מספיק להראות דוגמא מהמנין של הנדבות העיקריות, כסף זהב ונחושת, (וזה שכתוב מה שעשו עם הנדבות זה רק בדרך אגב), ואין צורך בכל הפרטים. ועוד, שאר הדברים שבמשכן מונים לפי שוויות (סכום) לא משקל, ולכן פה שמדובר על "משקלי" מונה רק דברים שבמשקל. (29)
7	ולזהב	בכתוב אינו מסופר מה נעשה עם הזהב ^(ב) ?	כנ"ל שכבר ראו דוגמא שמשה הוא הממונה וכו' ואין הכרח לפרט מה שנעשה עם הזהב (ובפרט) שיש בזה ריבוי פרטים.
8	ונמנו כל פליו לכל עבודתו	מהו ההכרח להוסיף ענין זה, ולמה אינו מסתפק במנין נדבות המשכן?	למנות הכלים זהו התפקיד של הממונה לאשר שהכל בסדר, שמזה רואים שמשה הוא הבעה"ב, ומזה שרש"י כולל ב' המינונים באותו דיבור, מוכח שגם מנין נדבות המשכן הי' חלק מתפקידו בתור ממונה.
9	עבדת הלויים: פקודי... עבודה המסורה ללויים במדבר	לכאור' זה בסתירה להרש"י לעיל שפקודי פי' מנין?	להדגיש ולהבהיר עוה"פ שפ' זו מדובר על מינויים (כנ"ל בארוכה), ממשיך רש"י שהמינוי שניתן למשה בשעת עשיית המשכן, נמסר ללויים לאחר הקמת המשכן. (וגם זה הוא ענין שנתחדש לאחר הקמת המשכן, שלכן כ' אלה).

(א) וזה שכי' "כל" – להדגיש שכל הדברים שנמנים במשקל נמנו כאן (וראה 6). (29)

(ב) ולכן נכ' בלשון של סיפור "בפרשה זו נמנו כו' ונמנו כו'" להדגיש שזה מל' מינוי ולא מל' מנין. (33)

(ג) יינה של תורה: משקל – כמות, החומר, עצם עשיית המצווה; שוויות (סכום) – איכות, צורה, כוונת המצווה. בבניית המשכן משקיע משה (גם) בעשיית המצווה אף כשהוא בלי הכוונה.

(ד) בכלי יקר: שעדיין לא מסופר על בגדי כהונה שהי' בהם הזהב, אבל א"כ הו"ל ליתן החשבון לאחר עשיית בגדי כהונה. וראה פקודי ב' בארוכה. (37)